

מסכת חולין

פרק יב משנה ג

היתה מעופפת, בזמן שכןפיה נוגעות בקו, חייב לשלח. אין כןפיה נוגעות בקו, פטור מלשלח. אין לשם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת, חייב לשלח, שנאמר (דברים כב), קו, קו מכל מקום. היו לשם אפרוחין מפריחין או ביצים מוזרות, פטור מלשלח, שנאמר (שם), והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, מה אפרוחין בני קנא, אף ביצים בני קנא, יצאו מוזרות. ומה הביצים צריכין לאמן, אף האפרוחין צריכין לאמן, יצאו מפריחין. שלחה וחררה, שלחה וחררה, אפלו ארבעה וחמשה פעמים, חייב, שנאמר (שם), שלח תשלח. אמר, הריני נוטל את האם ומשלח את הבנים, חייב לשלח, שנאמר (שם), שלח תשלח את האם. נוטל הבנים והחזירן לקו ואחר כך חררה האם עליהם, פטור מלשלח:

